

wolał, że musi dojść do walki bratobójczej, bo inaczej nie damy sobie rady.

Zaczął się okres konspiracji, zakrojonej na wielką skalę.

Agitatorzy chodzili po wsiach i zapowiadali „marsz na miasta”. Ciemnym masom mówiło się, że strącenia Marszałka z tronu ma dokonać sprowadzona z Poznania do Warszawy... armja Hallera.

Wszyscy krzykacze wiecowi byli puszczeni w ruch: Więć i Putek i Ciołkosz i niejaki Fidelus, przyjaciel Putka, no i p. Liberman, bo przecież wtenczas nastąpiło już porozumienie, zapomnieli się dawnych uraz, a piastowcy zaczęli coraz gromadniej opuszczać Witosę, który gwałtownie szukał teraz na gruncie krakowskim sojuszu z Libermanem.

Tworzy się milicja. Zastępy jej są tak liczne, że widzimy zjawisko wprost śmieszne. Oto na kongresie w Krakowie milicjantów było 3 tysiące, a tych, co przyjechali, pięć do sześciu tysięcy.

St. Dubois w Zagłębiu Dąbrowskim organizuje manewry tej milicji.

Tworzy się plan przewrotu. Mają być na dane hasło zajęte posterunki policyjne, pocztowe i kolejowe. Prowadzi się robotę destrukcyjną w policji i podburza się bezrobotnych.

Obrona zasypuje świadka pytaniami, na które świadek odpowiada, pomimo, że znać na nim duże zmęczenie po tak długich zeznaniach.

Rozprawę zakończono o godz. 17 ej min. 50.

Sejm zbierze się w środę.

WARSZAWA. We środę, 4 b. m., o godz. 16 tej odbędzie się plenarne kolejne posiedzenie Sejmu, na którym zatwierdzone będzie 10 punktów, z których 9 stanowi projekt ustawy, opracowane już przez komisję, zaś dziesiąty punkt zawiera pierwsze czytania projektów rządowych. Spraw bardziej interesujących porządek dzienny nie zawiera.

W nadchodzący piątek plenarne posiedzenie Sejmu poświęcone będzie pierwszemu czytaniu budżetu państwa na rok 1932-33. Na posiedzeniu tem przemawiać ma minister skarbu, p. Jan Piłsudski, poczem wywiąże się dyskusja, w której zabierać będą głos przywódcy poszczególnych ugrupowań politycznych.

Zmiany na stanowiskach wojewodów.

WARSZAWA. Podana przez większość prasy wiadomość o rzekomym przeniesieniu wojewody kieleckiego na Pomorze, dotąd nie została potwierdzona. Natomiast donoszą o innych przesunięciach na stanowiskach wojewodów i tak: ustąpić ma wojewoda pomorski, p. Lamot, oraz przewidywane jest ustąpienie wojewody łódzkiego, p. Jaszczołta i wice-wojewody łódzkiego, p. Kirtiklisa. W związku z tem na stanowisko wojewody łódzkiego wymieniany jest jako kandydat obecny wiceminister spraw wewnętrznych, p. Kazimierz Stamirowski.

Walki uliczne we Francji

między faszystami i antyfaszystami.

PARYŻ. W niedzielę doszło do krwawych walk pomiędzy faszystami i antyfaszystami włoskimi w południowej Francji. W Nicei doszło do walk ulicznych. Dwaj wicekonsulowie włoscy otrzymali ciężkie rany, zadane sztyletem. W związku z pobyt w Lyonie wiceprezesa izby włoskiej doszło tam do starć, w wyniku których jeden faszysta został ciężko ranny.

DŹWIĘKOWY TEATR „ODEON” II-ga ALEJA 27

Dziś i dni następnych. — Film nad filmy! — Przebój nad przebojem! Arcydzieło jakiego jeszcze nie było! — Perła tegorocznej produkcji francuskiej!

POCIĄG SAMOBÓJCÓW

Potężny dramat grozy i niesamowitych przeżyć ludzi, którzy postanowili skończyć z zyciem. NIESŁYCHANE NAPIĘCIE!

Role główne kreują najwybitniejsi artyści sceny paryskiej:

Blanche BERN, George COLIN, Wanda GREVILLE, Robert VIDALIN, G. PECLET i inni.

Nad program: K Gierasinski jako Rapaport w wojsku, polska humoraska dźwiękowa, oraz Aktualności dźwiękowe Paramountu

Przegląd tygodniowy z całego świata.

Roczny rozejm w zbrojeniach.

Nota polska w Genewie.

GENEWA. W ciągu ostatnich dni nadchodzą do sekretariatu generalnego Ligi Narodów odpowiedzi państw na propozycję przyłączenia się do projektu zawieszenia zbrojeń na 1 rok.

Nadeszły już m. in. akcesy do tego projektu ze strony Anglii, Francji, Włoch i Niemiec.

Do 1 b. m. stały delegat Rzplitej przy Lidze Narodów, p. min. Sokal, wręczył sekretarzowi generalnemu Ligi notę polską w tej kwestji.

W nocie tej min. Sokal na zlecenie rządu polskiego oświadcza, iż rząd polski przyjmuje zasadę rozejmu zbrojeń, uważając, że przyjęcie powszechnego rozejmu zbrojeń jest rzeczą wysoce doniosłą, która mogłaby w wysokim stopniu ułatwić zadania przyszłej konferencji rozbrojeniowej.

W ostatnim punkcie swej noty min. Sokal zwraca uwagę na fakt, że postanowienia dotyczące rozejmu i zbrojeń, które z racji braku precyzyjności mogłyby być wykorzystane w celach sprzecznych z duchem rezolucji XII-go Zgromadzenia Ligi w tej sprawie, przemilczają zagadnienia sankcyj na wypadek niestosowania się do przyjętych zobowiązań i nie przewidują żadnej kontroli.

Swoją ostateczną decyzję rząd polski zarezerwuje sobie do chwili zbadania odpowiedzi innych państw, szczególnie zaś tych, które położone są w rejonie interesującym Polskę z punktu widzenia jej bezpieczeństwa.

Wreszcie rząd uważa, iż sprawa rozejmu zbrojeń winna być umieszczona jako pierwszy punkt na porządku dziennym lutowej konferencji.

Nie damy ziemi, skąd nasz ród!

Olbrymia manifestacja Polaków za oceanem i protest przeciw oświadczeniom senatora Borah w sprawie rewizji traktatów. — Wysłanie telegramu do prezydenta Hoovera.

NOWY JORK. Zwołany przez redakcję „Nowego Świata” wielki wiec protestacyjny zgromadził olbrzymie tłumy, które nie mogły się pomieścić w wielkiej sali Domu Narodowego w Nowym Jorku. Na zebraniu obecni byli przedstawiciele wszystkich organizacji polskich Nowego Jorku i okolicy, nawet z zagłębia węglowego w Pensylwanji.

Czeskosłowackie dzienniki „Narodni Listy” i „Narodni Dennik” pismo „Friends of Poland” z Nowej Anglii, nadesłały telegramy, wyrażające serdeczną solidarność stanów Nowej Anglii.

Przemawiali redaktorzy Błażewicz, Jolles, Kazimierz Gluchowski oraz prezes Rusin.

W imieniu miliona członków federacji Żydów polskich w Ameryce, przemawiał dr. Tennenbaum, który w frenetycznie oklaskiwanej mowie zapewnił, iż Polska może zawsze liczyć na swolch Żydów, których sama wychowała i którzy w Polsce widzą symbol demokracji, sprawiedliwości i wolności ludów, zaś w Niemczech symbol ucisku i prześladowania tych, którzy gotowi są oddać za Polskę ostatnią kroplę krwi.

Nawiązując do powyższych wywodów o solidarności braci słowian i Żydów, redaktor Jolles zakończył szereg mów wezwaniem do urzędzenia składki w celu uczczenia pamięci tego, który był szlachetnym bojownikiem ideału zbratania, ś. p. Tadeusza Hołówni.

Zebrani odpowiedzieli na apel red. Jollesa, składając hojne datki na powyższy cel.

NOWY JORK. Masowy meeting Polaków, odbyty w Nowym Jorku, prze-

słał prezydentowi Hooverowi następujący telegram:

„Zebrani na masowym meetingu w Dumu Narodowym polskim w Nowym Jorku w czwartek, 29 października 1931 roku delegaci polskich klubów politycznych, stowarzyszenia polskich weteranów armji amerykańskiej, stowarzyszenia weteranów wojsk polskich, narodowego zjednoczenia polskiego, organizacji polskich towarzystw śpiewających, polskich Sokołów, polskiej narodowej unji „Synów Polski”, ligi polskich kobiet, syndykatu dziennikarzy polskich, centralnej rady polskich stowarzyszeń wychowawczych, uchwalili jednogłośnie wyrazić Waszej Ekszellencji wdzięczność polskiej ludności Nowego Jorku za oświadczenie, złożone przez Waszą Ekszellencję w sprawie „polskiego korytarza”, które to oświadczenie interpretujemy, jako zapewnienie, iż Stany Zjednoczone A. P. przyłączają się do 13-go punktu proklamacji Woodrowa Wilsona, domagającego się niepodległości Polski i jej wolnego dostępu do morza.

Jesteśmy zdecydowani bronić praw Polski do t. zw. „korytarza polskiego”, który przez stulecia był integralną częścią Polski. Nigdy nie pozwolimy, by rodowici Polacy stali się kiedykolwiek nanowo politycznymi niewolnikami innego państwa.

Wszelkie usiłowania w kierunku uczynienia z t. zw. „korytarza polskiego” kozła ofiarnego międzynarodowych trudności w Europie podejmowane są jedynie przez tych, którzy nie są szczerze zainteresowani w przywróceniu stałego pokoju w Europie”.

Zatarg chińsko-japoński.

Japonja odrzuciła nową propozycję Chin. Rokowania Nankinu z Kantonem.

TOKIO. Rząd japoński oświadczył, iż jest dla niego niemożliwą rzeczą zgodzić się na propozycję Chin o podjęcie bezpośrednich rokowań na podstawie rezolucji Ligi Narodów, albowiem rząd podkreśla konieczność przyjęcia 5 jego podstawowych punktów przed wycofaniem przez Japonję jej wojsk. (PAT.)

MOSKWA. Według doniesień prasy sowieckiej rząd chiński idąc śladem Narkomindetu, miał również wystąpić ostro przeciwko pogłoskom o sowiecko-chińskiej współpracy wojskowej.

Według tych zapewnień pomiędzy rządem sowieckim i chińskim niema dotychczas żadnego porozumienia wojskowego.

Japonja w związku z ruchem antyjapońskim, wzrastającym w Chinach postanowiła zlikwidować kilka swoich placówek konsularnych na terenie chińskim. Dotychczas zwinięto już 5 konsulatów.

Nie dojdzie do zjednoczenia Chin.

NANKIN. Rokowania pomiędzy delegatami rządów kantonjskiego i narodowego zostały zakończone. Czang-Kai-Szek oświadczył, iż propozycje delegatów kantonjskich, dotyczące reorganizacji rządu i partji, nie nadają się do przyjęcia przez rząd narodowy, są bowiem sprzeczne z podstawowymi zasadami działalności Kuomintangu. Generał dodał, iż o ile kantonjczycy występują istotnie szczerze, powinni przedewszystkiem usunąć bez zastrzeżeń t. zw. rząd kantonjski i współpracować z rządem narodowym w Nankinie. Czang-Kai-Szek spodziwiewa się, iż mocarstwa będą w dalszym ciągu udzielały poparcia rządowi chińskiemu; to też generał będzie nadal spełniał swoje obowiązki w charakterze oficjalnego i odpowiedzialnego przedstawiciela rządu nankińskiego. (PAT.)

Lawal powrócił do Francji.

LE HAVRE. Wczoraj rano okręt „Ile de France”, wiozący premiera Laval, zawinął do tutejszego portu, gdzie zgromadzili się ministrowie na powitanie męża stanu. Laval odmówił przedstawicielom prasy informacji o szczegółach narad z prezydentem Hooverem. W odpowiedzi na przemówienia powitalne Laval zaznaczył m. in., że spełnił doniosłą misję, która—jego zdaniem—będzie miała pomyślne wyniki dla Francji.—„Uczy niłem wszystko, co było w mej mocy—mówił,—ażeby służyć Francji”. Za godzinę po wylądowaniu premier odjechał do Paryża i po przybyciu tamże udał się bezzwłocznie do minist. spraw zagranicznych. W gmachu ministerstwa Laval jeszcze raz zaznaczył, iż spodziwiewa się, że podróż jego nie będzie bezowocną.

Przed nowym zamachem w Austrii?

Polityk francuski ostrzega przed utworzeniem frontu nacjonalistycznego: Hitler—Mussolini—Kemal-Pasza.

PARYŻ. Leon Blum pisze w „Populaire”, że otrzymał z Węgier wiadomość o nowym puczu Heimwehry austriackiej planowanym na 8 i 9 listopada.

Szczegółowy plan zamachu stanu i odpowiednie rozkazy zostały już rozesłane do poszczególnych organizacji. Tym razem chodzi nie o lokalne powstanie, lecz o rewolucję heimwerowską, która ma ogarnąć cały kraj.

Revolta ma wybuchnąć po porozumieniu z faszystami węgierskimi, którzy podobny zamach stanu mają zorganizować na 8 listopada t. j. w dniu zebrania się parlamentu.

Blum przestrzega rządy Paryża, Pragi i Londynu, by nie dopuściły do utworzenia się w Europie środkowej nacjonalistycznego frontu i przed wielkim sojuszem: Hitler—Mussolini—Mustafa Kemal Pasza.

DŹWIĘKOWY KINO-TEATR „Nowości”

Od dziś i dni następnych. Wzruszający dramat pod tytułem:

Potęga miłości

W roli głównej:

DOLORES DEL RIO

NAD PROGRAM:

DODATKI DŹWIĘKOWE

SZCZEGÓŁY W AFISZACH.

Z różnych stron

w kilku wierszach.

— Śląski urząd wojewódzki zakupił za 800 tysięcy złotych ziemniaków dla bezrobotnych. Rozdziałem zajmą się starostwa, magistraty i urzędy gminne. Teoretycznie na głowę przypada 50 kilogramów.

— Wzamian za udzielenie Szwajcarii pewnych kontyngentów przywozowych, rząd Szwajcarii zgodził się na otwarcie rynku szwajcarskiego dla bydła z Polski.

— Za uprawianie szpiegostwa na rzecz Rosji, sąd okr. w Wilnie skazał całą bandę szpiegów na ciężkie więzienie od 4 do 6 lat.

— Do dozorczyń jednego z domów w Grodnie przyszedł jakiś osobnik i dawał jej 100 zł. za posypanie doreczonym jej prozkim mięsa lub słoniny w jednej z tamtejszych jatek, dostarczającej mięsa dla wojska. Dozorczyńa powiadomiła o tem policję.

— Na terenie woj. Małopolski Wsch. władze bezpieczeństwa dokonały aresztowań w sztabie terrorystycznej organizacji ukraińskich nacjonalistów zwanej „O.U.N.” Wszyscy ujęci aresztowani zostali pod zarzutem zdrady stanu i przekazani sądzemu śledczemu.

— W Grosskrut wylądował przymusowo polski samolot pasażerski „Staal”, utrzymujący komunikację pomiędzy Warszawą a Wiedniem. Po nabraniu benzyny i dokonaniu drobnej naprawy samolot ruszył w dalszą drogę. Nikt z ludzi nie poniósł szwanku.

— W Londynie zmarł, przeżywszy lat 48, przywódca górników angielskich, Artur James Cook, znany całemu światu z przeprowadzonych kilkakrotnie strajków węglowych w Anglii.

— W tych dniach przeszedł w polskie ręce jeden z największych i najwspanialszych hoteli w Chicago „Hotel Gladstone”, który nabył p. Edward Demetr, syn Franciszka i Zofji Demetrów ze Lwowa.

— Kupcy greccy zapowiedzieli bojkot towarów angielskich w Grecji, a to z powodu postępowania Anglików na Cyprze. Poselstwo angielskie w Atenach znajduje się pod ochroną policji.

Najkorzystniejsze źródło zakupu

FUTER

w firmie

Michał Ajdelman

CZĘSTOCHOWA, Piłsudskiego 5, Telef. 305.

KRONIKA.

KALENDARZYK

Środa 4 listopada: Karola Boromeusza BW.
Wschód słońca: g. 6.35 Zachód g. 16.05.
Długość dnia 9 godz. 30 m.

Nocne dyżury aptek.

W nocy z wtorku na środę: II Aleja.
Ostatni Grosz.

W nocy z środy na czwartek: St. Rynek,
Kościuszki.

Zebranie Wojew. Rady BBWR.

W niedzielę, 8-go bm., odogódzie się w lokalu Klubu Urzędniczo Państwowym (gmach Urzędu Wojewódzkiego) w Kielcach, o godz. 11-ej przed południem zwyczajne zebranie Rady Wojewódzkiej Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem. Wstęp za okazaniem zaproszenia imiennego.

Pracownicy Monopoli Tytuniowego na bezrobotnych. Jako następną składkę samorządowego opodatkowania się na rzecz bezrobotnych, tym razem za miesiąc listopad, złożyli w administracji naszego pisma wszyscy pracownicy Państwowego Magazynu Tytuniowego (Monopol Tytuniowy) zł. 46.45, tj. jeden procent od wszystkich uposażeń miesięcznych.

O estetyczny wygląd miasta.

W mieście naszym na placach publicznych i na większości ulic stoją brzydkie słupy, służące do przewodów, czy lamp elektrycznych, nieodpowiadające wyglądem miastu, które posiada charakter reprezentacyjny, ze względu na napływ setek tysięcy patników na Jasną Górę. Kielecki Urząd Wojewódzki nadesłał magistratowi tutejszemu pismo, w którym donosi, że we wszystkich wypadkach umieszczania przez elekrownie nieestetycznych słupów, należy je poddać krytyce Wydziału Kultury i Sztuki przy województwie Krakowskim (do tak wydziału takie istnieją dopiero w Krakowie i Warszawie). Od decyzji tego wydziału zależeć będzie — czy elekrownia może dowolnie umieszczać swe słupy. Dzięki temu wygląd miasta zyska poważnie, bowiem usunie się z ważniejszych ulic oszpecające słupy, zastępując je innymi. — W najbliższym czasie magistrat nasz zamierza poustawić słupy reprezentacyjne na placach katedralnym, magistrackim, jasnogórskim, przy dworcu kolejowym itd., z czym elekrownia będzie musiała się liczyć. — W związku z zamierzeniem doprowadzeniem do porządku ważniejszych ulic, zwłaszcza N. M. P., zostaną usunięte reklamy świetlne w formie dotychczasowej i zastąpione innymi. W tej sprawie magistrat wyda osobne zarządzenia.

Zapowiedź zmiany ustawy o meldunkach. Onegdaj obradowała pod przewodnictwem pos. Pełowskiej podkomisja administracyjna nad wnioskiem posłów klubu Narodowego w sprawie uchylecia rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

W toku obrad przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oświadczył, że Rząd w niedługim czasie wniesie do Sejmu nowelę do tego rozporządzenia. Wobec tego podkomisja odroczyła obrady do czasu wniesienia projektu noweli.

Choroby zakaźne i zgony w Częstochowie. Miejski wydział zdrowia zarejestrował w ub. tygodniu 8 wypadków chorób zakaźnych, w tem: duru brzusznego—4, błonicy—2, róży—2. W tymże tygodniu zmarło w naszym mieście 17 chrześcijan i 5 żydów

Reorganizacja działalności urzędów ziemskich. Wczoraj obradowała sejmowa komisja reform rolnych pod przewodnictwem pos. Tebinki (BB.) W obradach wziął udział minister reform rolnych, prof. Leon Kozłowski.

Po przemówieniu pos. Kamińskiego, który zreferował projekt ustawy w sprawie zmian w zakresie działania Ministerstwa Reform Rolnych oraz organizacji urzędów i komisji ziemskich — komisja przyjęła projekt w drugim czytaniu z licznymi poprawkami, zgłoszonymi przez referenta oraz posłów Kaweckiego i Staniszkisa (K. N.)

Prawo odkupu osad rentowych. W Nrze 214 „Monitora Polskiego” zostało ogłoszone pismo okólne Min. Reform Rolnych z dn. 7 lipca r. b., według którego prezesi okręgowych urzędów ziemskich w Poznaniu, Grudziądzu i Katowicach mają prawo w niektórych ściśle określonych wypadkach osad rentowych zaniechać stosowania prawa odkupu, przewidzianego w odnośnych kontraktach rentowych.

Zarządzenie to nie dotyczy jednak wypadków, gdy prawo odkupu zostało

wykonane przed dn. 17 maja r. b. W myśl art. 497 kodeksu cywilnego B.G.B. obowiązującego w woj. poznańskim i pomorskim, oraz górnośląskiej części woj. śląskiego, należy uznać prawo odkupu za wykonane w chwili, w której doręczono właścicielowi osady rentowej zawiadomienie o zastosowanym odkupie.

Jaki tryb odwołania przysługuje stronie od orzeczeń karno-administracyjnych. W wypadku, gdy władza administracyjna ukarze obywatela za wykroczenie, np. inspektor pracy skazuje za naruszenie przepisów o czasie pracy, skazany ma zagwarantowaną konstytucyjną możliwość odwołania się do sądu.

Żądanie przekazania sprawy sądowi złożyć należy w ciągu dni 7 od daty doręczenia orzeczenia skazującego. W wypadku odwołania się do sądu sprawę rozważy ponownie sąd okręgowy.

W postępowaniu przed sądem okręgowym orzeczenie skazujące władzy zastępuje akt oskarżenia. Od wyroku sądu okręgowego apelacja nie służy. Wolno jedynie odwołać się w drodze kasacji do Sądu Najwyższego.

Jak z powyższego wynika, skazany w trybie karno-administracyjnym ma zawsze możliwość odwołania się do sądu. Na drodze sądowej sprawę merytorycznie rozpatruje tylko jedna instancja sądowa.

Prof. Kwaśnik jedzie do Ameryki. Znakomity kierownik artystyczny, dyrektor „Hasła” poznańskiego, prof. Stanisław Kwaśnik, udaje się za kilka miesięcy do Stanów Zjednoczonych, jako instruktor chórów polskich, celem przygotowania ich do wszechświatowej wystawy, mającej się odbyć w Chicago w r. 1933, z racji 100-ej rocznicy istnienia tego miasta. Zarazem prof. Kwaśnik przygotowuje grunt dla swego „Hasła”, które uda się na wystawę chicagowską i pod jego dyktando urządzi kilkanaście koncertów w Chicago i innych miastach Stanów Zjednoczonych.

Jak już wspominaliśmy w jednym z poprzednich numerów „Słowa Częstochowskiego”, przybędzie do nas „Hasło” powtórnie w pierwszych dniach grudnia r. b. i urządzi tu dwa wielkie koncerty, które niewątpliwie tym razem cieszyć się będą wielkim powodzeniem, kto bowiem był na koncertach poprzednich, ten nie zaniedba sposobności, przybędzie i teraz, przeprowadzając swych znajomych. Koncerty „Hasła” w Częstochowie będą ostatnimi przed wyjazdem prof. Kwaśnika za ocean.

Z przedstawienia „Dziadów”.

Wczoraj o godz. 18 tej młodzież szkolna pod kierownictwem dyr. gimn. Związkuwego p. dr. Wicentego Jasiewicza odegrała w sali katedralnej potężny dramat Wieszcza Adama Mickiewicza „Dziady”. Co za nadzwyczajne zrozumienie rzeczy, jaka nadzwyczajna gra, że miało się po prostu wrażenie, jakgdyby to nie młodzież grała, lecz naprawdę starzy, wytrawni artyści! Zaznaczyć należy, że wystawienie „Dziadów” nawet na pierwszych scenach naszych teatrów odegrane przez ogólnie uznane siły światła artystycznego, pozostawia wiele do życzenia, to też tem bardziej podkreślić trzeba wysiłek znakomitego pedagoga, przyjaciela młodzieży dyr. Jasiewicza, że przy nawałe pracy potrafił uporać się z tym mozołem, ucząc się młodzież przekształcić w prawdziwych aktorów i wystawić z tak wielkim powodzeniem na scenie sali Katedralnej „Dziady”. Sala była bowiem dosłownie nabitą publicznością i to nie tylko rekrutującą się z pośród młodz. szkolnej, ale i dorosłych, którzy ogólnie wyrażali swój zachwyt. Nie będziemy tutaj wymieniali nazwisk poszczególnych odtwórców, lecz ogólnie powiemy: bravo! Panu dyr. Jasiewiczowi zaś wyrazy podziwu i uznania. dek.

Pociąg samobójców — „Teatr Odeon”. Sama nazwa francuskiej wytwórni, oraz nazwiska artystów „Komedji Francuskiej”, takich osób, jak Blanche Bern, George Colma, znanego komika rosyjskiego teatru Stanisławskiego w Moskwie, Wandy Greville, Roberta Vidalin i Peleeta każą nam spodziewać się wiele. To szczególnie krytyczne nastawienie sprawia, że oczekujemy czegoś doskonałego ponad przeciętną miarę. Pierwsze zdjęcia nie zawiodą, świetne jest wejście w środowisko akcji z aparatem w rękę. Wprawdzie później ekspozycja filmu cokolwiek się dłuży, ale napięcie dramatyczne wciąż wzrasta i w miarę tego robota reżyserska staje się coraz lepsza. Niewiele tu ruchu, nastroje podkreślone raczej kontrastami świetlnymi (zdjęcia pod względem fotograficznym doskonałe) świetnie podkreślone synchronizacją muzyczną. Gdy zbliża się godzina rzekomo

nieuniknionej katastrofy wraz ze zgrzytem kół pędzącego pociągu łączy się melodia „Tańca Szkieletów” Saint-Saesa. Ostatnie sceny przedstawiają tyle widoków reżyserji i gry aktorów, że dopiero po wyjściu z kina, nasuwają się krytyczne refleksje, które dotyczą zarówno scenariusza, jak i świetnej gry aktorów. Nad program polską humoreską „Rappaport w wojsku” z Gierasieńskim i Macherskim oraz aktualności dźwiękowe Paramountu. dek.

Przykład, jakich mało. Mamy do zanotowania przykład, jakich istotnie bardzo niewiele spotkać można w społeczeństwie naszym, zwłaszcza wśród młodej generacji i to w czasach dzisiejszych. Do I-go gimnazjum państw. męskiego im. Henryka Sienkiewicza w Częstochowie uczęszczał przez długie lata niejaki Wacław Keller, syn bardzo nisko uposażonego urzędnika, człowieka niezamożnego, ale uczciwego, który dzieci swe chciał wykształcić. Chłopiec uczył się bardzo dobrze, to też zwolniony był od opłat, wykazywał nadzwyczajne wprost zdolności i z roku na rok otrzymywał promocje. W tym roku szkolnym uzyskał maturę i udał się na studia prawnoko-ekonomiczne do Poznania. Odjeżdżając, ku wielkiemu zdziwieniu rodziców, pozostawił ojcu swemu książeczkę Komunalnej Kasy Oszczędności, na którą z mozołnych korepetycji, udzielanych przez kilka lat różnym uczniom, uciął sobie 1.157 złotych, z czego poczynił już wydatki, np. opłacenie czesnego, wynajęcie mieszkania w Poznaniu, zakup niezbędnych rzeczy, podręczników itd. Ojcu pozostawił jeszcze 800 złotych, upoważniając go do podejmowania w razie potrzeby — kwot z Komunalnej Kasy Oszczędności. Pan Wacław Keller jest niewątpliwie bardzo rzadkim wyjątkiem z pośród nietylko młodzieży, ale także starszych, jego sposób oszczędzania jest wzruszającym dowodem poszanowania grosza i pracy, a wspaniałym przykładem dla innych. Będzie z p. Wacława Kellera niewątpliwie w przyszłości dobry obywatel kraj. Rodzice jego mogą być dumni, że mają takiego syna, a p. dyrektor Płodowski i całe grono nauczycielskie I-go gimnazjum — że uczeń ich, obecny student, z uczelni polskiej wyniósł wszystko najlepsze na dalszą drogę życia.

Wczorajsze ciągnięcie dolarówek.

W wyniku wczorajszego ciągnięcia 4 proc. premijowej pożyczki dolarowej III serii padły poszczególne premje na numery następujące:

Dol. 12.000 na Nr. 40649.	
Dol. 3.000 na N-ry: 919593 i 200089.	
Dol. 1.000 na N-ry: 733276 504411	
1449593 773334 221123 1424196 136644.	
Dol. 500 na N-ry: 138688 577801	
1392874 952369 234391 942704 37426	
1317443 206036 1132871.	
Dol. 100 na N-ry: 639397 752602	
887960 176428 151712 1074309 852245	
80911 752989 200078 953196 161980	
1353668 338113 757527 810329 36254	
205587 1086818 933155- 1290669 26203	
8021 1463772 870025 264138 1428912	
984436 301266 1337164 1106162 1333947	
1136079 1458121 1480122 313149 1006958	
297661 220922 1111572 1146524 688667	
1178556 321885 1479322 46232 649564	
285801 129662 705603 231146	
1018108 811296 469588 645322 1315754	
1427366 1105608 1433603 248144 295077	
878184 1309564 105394 1012465 821830	
49706 338106 984302 638118 1064949	
1117624 628259 662818 1324644.	

Nagły zgon. Wczoraj w poczekalni I-szej klasy tutejszego dworca kolejowego, zmarł nagle 54 letni Stefan Stępiński, urzędnik Wydziału Drogowego P.K.P. w Herbach Polskich. Śmierć nastąpiła wskutek ataku sercowego,

Wyzyskiwacze. Coraz częściej spotykamy się z wysoce nieobywatelskim postępowaniem niektórych jednostek. Policja spisała dochodzenie za nadmierne pobieranie cen za mięso na Moszka Biedę (N.M.P. 36) i Szlamę Czapnika (Kościszki 18), którzy zostają pociągnięci do odpowiedzialności karnej za lichwę.

Chodzenie po torze kolejowym podlega karze. Dyżurny policjant natknął się na torze kolejowym na niejaka Józefę Kwecką (Wesela 17). Ponieważ chodzenie po torze jest surowo wzbronione, policjant chciał spisać na Kwecką protokół, żądając równocześnie od niej wylęgłowania się. Sprytna niewiasta jednak ani myślała podać prawdziwego nazwiska, aby uniknąć kary, to też podała jakieś zmyślone. Policjant jednak zorientował się w sytuacji, spisując całe zajście w protokole. Kwecka odpowie za wprowadzenie w błąd władzy.

— **Kradzieże.** Nieznany sprawca skradł p. Stefania Nikisz, zam. w barakach miejskich poduszke, wartości 45 złotych.

— W czasie nieobecności w mieszkaniu p. Antoniego Klajmy (Złota 206) nieznany złodziej skradł mu 45 złotych, poczem zbiegł.

Z POWIATU CZĘSTOCHOWSKIEGO.

Urzędnicy gminy Grabówka na bezrobotnych.

Słosownie do złożonej w dniu 2 października 1931 roku deklaracji o dobrowolnym opodatkowaniu się prawownikami urzędu gminy Grabówka na rzecz bezrobotnych, złożono w administracji „Słowa Częstochowskiego” składkę za miesiąc listopad 1931 r. w sumie 17 zł. 80 groszy.

Pożar na wsi.

W zagrodzie p. Józefa Błaszczyka we wsi Podpapiernia, gm. Kamyk powstał pożar. Pastwą ognia padł dom mieszkalny i narzędzia rolnicze. Straty wynoszą 1,000 złotych. Ustalono, iż pożar powstał wskutek wadliwego urządzenia komins.

Humor i Satyra.

Lidka: — Powiedz mi, co mam zrobić, Alfred już od 20 minut jest pod wodą i wcale nie wypływa.

Mania: — Ja na twojem miejscu przestałabym go oczekiwać. Wszystko musi mieć swoje granice.

— Łyzeczki, które nam podarowała ciocia Kłocia, nie są srebrne. To alpaga.

— Skąd wiesz? Czy znasz się tak dobrze na srebrze?

— Nie, ale za to znam się dobrze na ciocie Kłoci.

Rozmaitości.

Pierwszy kościół stalowy w Pradze.

W listopadzie r. b. rozpoczęta będzie w Pradze, stolicy Czechosłowacji, budowa kościoła według najnowszych wymagań techniki. Również architektura kościoła mieć będzie oryginalny styl.

Kościół wybudowany będzie ze stali według projektu praskiego architekta, inż. dr. Slamy. Koszta budowy wyniosić będą 4 miliony koron. Ludność z ciekawością wyczekuje na ten pierwszy kościół stalowy.

Kobiety kapitanami okrętów.

Na ziemi i w powietrzu zyskały już kobiety pełne równouprawnienie, teraz walczą one o równouprawnienie w dziedzinie pracy na morzu.

Rzecz dziwna, że właśnie kobiety tureckie postanowiły i na tem polu konkurować z mężczyzną. Oto w Stambule otwarta została pierwsza chyba na świecie wyższa szkoła dla kobiet inżynierów marynarki.

Pierwsze kobiety-kapitanowie okrętów rozpoczęły już pracę w państwowej marynarce tureckiej.

Murzyni „bialeja”.

Negr czystej krwi — rzadkością.

Zmiana koloru skóry u murzynów zdarza się obecnie tak często, że murzyni mają na to specjalne słowo: „passing”, tj. „przejście”. Przejście z rasy czarnej do białej.

Powodem tego zjawiska są liczne małżeństwa mieszane między białymi a murzynami. W Nowym Jorku, gdzie na 34 „kolorowych” znajduje się zaledwie jeden murzyn czystej krwi, żyje podobno aż 10.000 osób, które „przeszły”, to znaczy zatraciły zupełnie swe murzyńskie cechy.

Sprawą mieszania się rasy czarnej z białą zajmuje się od dłuższego czasu instytut Carnegiego, którego lekarze stwierdzili, że krew biała jest dominująca, i że wskutek mieszanych małżeństw nie rasa biała zamienia się na czarną, ale zachodzi zjawisko wprost przeciwnie. Doświadczenia wykazały, że kobiety łatwiej zatracają swe cechy rasowe, niż mężczyźni. Murzynki, o ile pochodzą z czwartego skrzyżowania z rasą białą, nie różnią się już niczem od kobiet białych.

Ciekawe jest, że jeżeli oboje małżonkowie są mulatami, t. j. pochodzą od matki murzynki i ojca białego albo odwrotnie, to dzieci ich mogą być albo zupełnie białe albo też zupełnie czarne. Wchodzi tu w grę t. zw. atawizm t. j. dziedziczenie po przodkach wyższego stopnia.

Nie zapominajcie o bezrobotnych!!!

Z KRAJU.

„Wilk“ spuszczonej został na wodę.

W Cherbourg odbyła się uroczystość spuszczenia na wodę łodzi podwodnej „Wilk”, zbudowanej w tamtejszej stoczni. Na pokładzie łodzi odprawiono mszę św. Na uroczystości obecni byli przedstawiciele władz miejskich i portowych, przedstawiciele ambasady, kom. Frankowski, admirał Berthelot i inni.

Krwawa noc w szlacheckim dworze.

Ignacy Bywko, właściciel dworcu Horodka w pow. oszmiańskim, otrzymał w Ameryce 5.000 zł.

Nazajutrz, po podjęciu tej sumy z pocztą, znaleziono Bywkę martwego, w kałuży skrzepłej krwi. Jakiś zdrojniarz zakradł się w nocy przez okno i kilku celnikami strzałami zabił Bywkę pogrążonego we śnie.

Długo toczyło się śledztwo, lecz zabójcy nie wytopiono. Zbrodnia poszłaby w niepamięć, gdyby nie traf szczęśliwy.

W przydrożnej karczynie nocował pijany Michał Czekuj. A sen miał niespokojny. Jakies widziadła i zmyły go nachodziły, bo bronił się przed niemi rękoma i zapewniał głośno, że to nie on zabił Bywkę.

Zawiadomiona przez karczmarza policja aresztowała Czekujcia, który przyśnięty do muru, przyznał się do zbrodni.

Sąd Okręgowy w Wilnie, przed którym stanął Czekuj, skazał go na 10 lat ciężkiego więzienia.

Policjant przed sądem doraźnym.

W Kołomyjach odbyła się onegdaj rozprawa w trybie doraźnym przeciwko policjantowi gminnemu, Józefowi Klimie, oraz drugiemu osobnikowi, oskarżonym o szereg napadów rabunkowych.

Trybunał skazał Klimę na śmierć przez powieszenie, drugiego zaś oskarżonego na śmierć, z zamianą na dożywotnie więzienie. Wobec uwzględnienia prośby obrońców Klimy o ulaskawienie, zamieniono karę śmierci na dożywotnie więzienie.

Krwawa walka policji z bandytami. Posterunkowy P. P. zabity

W nocy z 30 na 31 października patrol policyjny składający się z 3 posterunkowych, natknął się koło wsi Kukuryki na 2 poszukiwanych bandytów Semenika Panasia i Dmitruka Trofima. Bandyci do zbliżającego się patrolu oddali z zasadzki kilka strzałów rewolwerowych. Policja odpowiedziała strzałami. Od kul bandytów padł posterunkowy Adamkiewicz. Semenik i Dmitruk, zabrawszy

Napad bandycki

na polski skład w Detroit, w Ameryce.

Na skład ubrań męskich i dziecięcych w Detroit, należący do polskiej spółki handlowej, napadło onegdaj dwóch młodych bandytów, którzy zbiegli, zabrawszy 752 dolarów.

Zarządca składu, Teodor Pirkosz, mieszkający w tym samym domu, w którym mieści się magazyn, zeznał, że niedługo po otwarciu sklepu weszli dwaj młodzieńcy i zażądali, by im pokazano pałta. W tej chwili zjawili się zatrudnieni w spółce biuralistka, Maria Pawelek.

Wówczas rzekomi klienci dybali rewolwerów i zażądali, by Pirkosz i Pa-

wlek udali się do piwnicy. Otrzymałszy odpowiedź, że dom nie posiada piwnicy, wpełnili oboje do małej łazienki, gdzie ich zamknęli.

Po chwili bandyci stwierdzili, że szuflady są pozamykane, zażądali więc od Pirkosza otwarcia biurka co ten uczynił pod grozą rewolwerów. Gospodarkę bandytów zauważył dozorca domu, Józef Krzypak, który dał znać policji.

Tymczasem jednak napastnicy zabrali pieniądze i umknęli czekającym na nich na rogu ulicy samochodem.

zabitemu posterunkowemu karabin, zbiegli w okoliczne lasy. Zarządzono pościg, w którym bierze udział cała niemal policja powiatu lubomlskiego.

W ataku obłędu podpaliła całą wieś.

Mieszkańcy wsi Tarczyny, gminy święciańskiej, znajdują się pod wrażeniem minionego niebezpieczeństwa zagłady całej wsi, czego ośmieli nie spowodował szalony czyn stałej mieszkanki tej wsi Agaty Ganatowskiej, zdradzającej od pewnego czasu oznaki ciężkiej choroby umysłowej.

Ubiegłej nocy Ganatowska w ataku furji podpaliła wieś z kilku stron, poczem pochwytywszy pochodnię zaczęła biegać po wsi usiłując zarzucić ogień na słomiane strzechy domów.

Sółtysowi wsi wraz z kilku właścicielami po wielkich wysiłkach udało się unieszkodliwić warjatkę i związać ją.

Pastwą płomieni padło 9 budynków. Straty są znaczne, lecz narazie nie obliczone.

155.300 złotych w błocie:

Syn komornika sądowego w Katowicach, Leon Tasark, znalazł na ul. Porębianieckiej kopertę z czekiem na kwotę około 4.437 funtów angielskich, wartości 155.300 zł. Był to t. zw. czek obliczeniowy, pochodzenia szwedzkiego, wystawiony na Londyn.

Jak się okazało, czek ten wysłał przez chłopca na pocztę Śląski Zakład Kredytowy w Katowicach.

Chłopiec kopertę z czekiem zgubił, jednak natychmiast zawiadomił bank o zgubie.

Oczywiście bank natychmiast w drodze telegraficznej zgubił czek zablokował. I na czeku i na kopercie był wyraźnie umieszczony adres Śląskiego Zakładu Kredytowego w Katowicach.

Mimo tego, młodociany znalazca zamiast oddać czek pod adresem banku, zdeponował go u jednego z katowickich

adwokatów, żądając 10 proc. wynagrodzenia.

Narazie czek zdeponowano w sądzie w Katowicach, skąd go wymieniony bank odbierze. Obecnie toczy się spór pomiędzy młodocianym znalazcą a bankiem o wysokość wynagrodzenia za znalezienie.

W mroku nocy wielkomiejskiej.

Fatalna przygoda majora J.

W nocy z soboty na niedzielę w jednej z restauracji warszawskich na Nowym Świecie bawił major J. Było już dobrze po północy, kiedy major który był po cywilnemu, opuścił progi restauracji i w tejże chwili natknął się na stojące tuż przed wejściem towarzystwo: trzech mężczyzn i jedną kobietę. Towarzystwo zaczęło pana J. i po krótkiej rozmowie ten zgodził się na wspólną przejażdżkę taksówką. Zgodził się na swoje nieszczęście, bowiem, gdy taksówka znalazła się w okolicach p. au Bankowego, „weseli” towarzysze wraz z kobietą rzucając się na majora, wykrętili mu ręce i mimo gwałtownego oporu ograbili go z pieniędzy (1000 zł.) zegarka, pierścionka z brylantem. Taksówka zatrzymała się na jedną chwilę — wypchnięto z niej majora, poczem sprawcy napadu szybko odjechali.

Pan J. zawiadomił natychmiast o napadzie 12 tyj. kom. p. p. Przedsięwzięty natychmiast pościg nie dał narazie wyniku. Śledztwo trwa.

Ojcobójstwo.

Strasna tragedia rodzinna rozegrała się onegdaj w Królewskiej Hucie przy ul. Nowomiarki 2. Do wydziału śledczego zgłosił się zamieszkały tam 22-letni stolarz, Jan Plaża, zawiadamiając, że przed chwilą popełnił zabójstwo na o sobie swego ojca. Wystąpi na miejsce funkcjonariusze potwierdzili tę strasliwą wiadomość. W dochodzeniach usta-

lono, że ojciec Plaży był nałogowym alkoholikiem i maltretował swego syna, grożąc mu niejednokrotnie, że go zabije. Krytycznego dnia ojciec wróciwszy, jak zwykle w stanie nietrzeźwym, rozpoczął kłótnię z synem i w toku kłótni porwał za siekierę usiłując nią go ugodzić. — Doprowadzony do ostatnich granic maltretowany syn, narzędziem stolarskim zadał ojcu trzy cięcia w okolicę serca, wskutek czego ten padł trupem na miejscu. Plażę przekazano władzom sądowym.

Co usłyszymy dziś przez Radio?

Warszawa, dnia 3 listopada.

11.40 Przegląd prasy krajowej PAT.
11.58 Sygnał czasu z Warsz. Obserw. Astr. — hejnał krak.
12.05 Program na dz. bież.
12.10 Urzęd. kom. Państw. Inst. Met.
12.15 Muzyka z płyt gramofonowych.
13.10 Kom. meteor. i d. c. płyt.
15.05 Komunikat gospodarczy.
15.15 Wiadomości harcerskie.
15.25 Skrzynka pocztowa.
15.45 Komunikat Centr. Biura Hydrograf. dla żeglugi i rybaków.
15.50 Muzyka z płyt gramofonowych.
16.20 Odczyt ze Lwowa.
16.40 Muzyka z płyt gramofonowych.
16.55 Angielski.
17.10 Odczyt.
17.35 Koncert orkiestry P. R.
18.50 Rozmaitości.
19.15 Giełda rolnicza.
19.25 Program na dzień następny.
19.30 Muzyka z płyt gramofonowych.
19.45 Pras. Dziennik Radjowy.
20.00 Odczyt myzyczny ze Lwowa.
20.15 Piosenki w wyk. polskich rewiellersów.
21.00 Kwadrans literacki.
21.15 Koncert kameralny.
22.10 Płyty gramofonowe.
22.40 Dodatek do Pras. Dz. Radj.
22.45 Urzęd. kom. Państw. Inst. Met. i kom. policyjny.
22.50 Wiadomości sportowe.
23.00 Muzyka lekka.

NOWOOTWORZONY
BAR OKOCIMSKI
ul. Śląska 4.
Wydaje codziennie śniadania, obiady i kolacje po cenach b. przystępnych.
specjalność FLAKI codziennie

Biuro Dzienników i Ogłoszeń
„RENOMA“
wł. MARJAN ŻUKOWSKI
Częstochowa, Aleja Nr. 21, telefon 448
PRZYJMUJE: Ogłoszenia do wszystkich pism krajowych i zagranicznych.
POLECA: Dzienniki i czasopisma krajowe i zagraniczne.
SPRZEDAJE: Wyroby tytoniowe, papierosy, oraz znaczki stemplowe, pocztowe, weksle i t. p.
OBSŁUGA SZYBKA I SOLIDNA.

GABRIEL BERNARD.

RYCERZE SZATANA

ROMANS. 63)

— Zupełnie słusznie.

Gdy kształt aparatu zarysował się wyraźniej na niebie, Breautier, niespuszczając zeń oczu, zawołał:

— Nie widziałem nigdy podobnego aeroplanu, ani hydroplanu! Wygląda jak wagon pływający w przestworzu.

— Doskonałe porównanie — rzekł Olivier.

— Nie posiada skrzydeł!

— Ano nie.

— Więc?... Czyżby to był helikopter? Nie wiedziałem, że się go udało przystosować do lotu.

— Jest pan bliskim prawdy, drogi przyjacielu. Ale jest to lepsze, znacznie lepsze od helikoptera. W porównaniu z aparatem lotniczym, który za chwilę znajdzie się już nad nami, najdoskonalszy samolot i najidealniejszy helikopter są jak prosty wózek zaprzężony w oś w porównaniu z lokomotywą ekspresu.

Latający wagon rósł w oczach. Sprawiał wrażenie czegoś fantastycznego, nie-realnego, tak nawet, że Breautier poczuł się zupełnie nieswojo. Owo, czworokątne pudło poruszało się w powietrzu bez widomej przyczyny.

Aeroplan podobny jest do ptaka, a jego motor wydaje silny hałas, aerostat nasuwa myśl o gazie lżejszym od powietrza, podczas, gdy ten latający wagon zdawał się być pozbawionym wszelkiego mechanizmu, któremu by się dało

przypisać własność utrzymywania go i poruszania w atmosferze.

Cała załoga „Gazeli” wyległa na pokład, nikt jednak z marynarzy nie okazywał zdziwienia; tylko Breautier był oszołomiony.

Zdumienie jego wzrosło jeszcze bardziej, gdy jacht zatrzymał się w miejscu, a dziwny statek powietrzny z niebywałą łatwością wykonał manewr i znalazł się tuż nad „Gazelą”, przyczem dno o mało nie dotknęło głównego masztu.

— Więc ten aparat może na rozkaz pilota zatrzymać się nieruchomo w powietrzu? — zawołał minister, gwałtownie poruszony. — Toć jest to realizowaniem problemu stabilizacji!

— Jak pan widzi, drogi przyjacielu — odparł Olivier. — Aczkolwiek jednak pański zachwyt jest zupełnie naturalny, trzeba się liczyć z czasem. Winda już po nas zjeżdża.

Istotnie w dnie latającego wagonu otworzyła się kłapa, przez którą zjechało coś w rodzaju drewnianej łódki, umocowanej na metalowej linie. Lina rozkręcała się szybko, tak, iż za chwilę łódeczka oparła się o tylny pomost „Gazeli”. Morze było zupełnie spokojne, co znacznie ułatwiło operację.

— Drogi Breautierze, proszę wraz ze mną wejść do tej windy.

Bez słowa Breautier usłuchał pana de Chermoise. Jeden z majtków władował walizki do łódki, która uniosła się w górę, szybciej jednak, niż opadła.

Breautier nie zdążył się nawet zorientować, gdy się już znalazł w dziwnym powietrznym aparacie.

XII.

W NIEZNANĄ DAŁ.

Przy pomocy Oliviera, który, jak wi-

dać, czuł się tu równie dobrze, jak na pokładzie „Gazeli”, Breautier wyszedł z łódki i skonstatował, iż znajduje się w małym pokoju, przypominającym pracownię elektrotechniczną.

Przy bloku windy manewrował jakiś mężczyzna. Olivier przywitał go, jak dobrego znajomego, poczem ze swobodą człowieka znajdującego się u siebie otworzył drzwi i ustąpił prześcia ministrowi.

— Schody mają siedem stopni — przestrzegł.

Breautier przebył owe siedem stopni; otwarły się przed nim inne drzwi i wszedł do dużego, bardzo jasnego pokoju, urządzonego jak elegancki, gustowny salon.

Tu spotkał go osobnik o cerze oliwkowej, prawidłowych rysach twarzy, głęboko osadzonych oczach, z ciemnymi, gęstymi włosami i taką brodą — słowem o fizjognomji, która by zachwyciła Valasqueza. Oryginalny i pociągający mężczyzna miał na sobie białe flanelowe ubranie, jeszcze bardziej uwydatniające malowniczość jego głowy.

— Przedstawiam panu kapitana SATANASA II, tak się nazywa statek powietrzny, na którym się znajdujemy, kapitan Alpha... Drogi panie Alpha, oto jest pan Breautier, minister kolonii republiki francuskiej, ów pasażer, którego remu zawdzięczamy obecną podróż Satanasa II.

Alpha złożył ukłon i uściśnął dłoń Breautiera.

— Niechże się pan czuje jak u siebie, panie ministrze — rzekł. Poczem

zwrócił się do Oliviera; ale dłuższy czas upłynął, a żaden z nich nie wymówił słowa.

Byli minister, przyzwyczajony do spo-

sobu bycia Oliviera, Leandra Biche i hr. Goldi, zorientował się natychmiast, że kapitan Alpha prowadzi z Olivierem telepatyczną rozmowę.

Z uwagą i zainteresowaniem Breautier rozglądał się wkoło. Najbardziej dziwił go brak jakiegokolwiek drgania, ruchu, wstrząsu. Latający wagon był tak nieruchomy, jak gdyby stanowił część gmachu, wybudowanego na lądzie stałym. Nie mogąc powściągnąć ciekawości, Breautier przeprosił, że przerywa telepatyczną konwersację i zapytał:

— Czy mógłbym stąd obejrzeć „Gazelę”? Zapewne istnieją specjalne okienka, pozwalające spojrzeć w kierunku pionowym?

— Oczywiście! — odparł Alpha — może pan spojrzeć w dół... Wystarczy, jeśli pan przybliży oko do tej soczewki.

Na małym stole stał aparat nadzwyczaj przypominający stereoskop, zaopatrzone w dziesięć soczewek z okularami; Alpha wskazywał na jedną z nich. Breautier zbliżył się pośpiesznie do stołu, powstrzymywały go słowa:

— Muszę pana jednak uprzedzić, że nie zobaczy pan „Gazeli”, jesteśmy bowiem od niej oddaleni o jakie sto kilometrów.

— Jakże to? — zawołał zdumiony Breautier — przecie niema dwudziestu minut, jak tu jestem?

— Upłynęło równo osiemnaście. Satanasa II wyruszył w pięć minut po znalezieniu się pana w tym pokoju — tyle czasu potrzeba było na zabranie innych pasażerów. Poruszamy się więc już trzyście, prawie nawet czterysta minut. Przy szybkości trzystu kilometrów na godzinę... Niech pan obliczy...

(d. c. n.)

Bezrobotni i poszukujący pracy korzystają z 50 proc. ulgi przy zamieszczaniu ogłoszeń drobnych. — Wszelkie komunikaty zreszezeń i stow. kulturalno-oświatowych umieszczane są bezpłatnie

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: KAZIMIERZ PURWIN.

Druk. Br. Święcki, ul. Najśw. Marj. Panny Nr. 59. Tel. 80 i 7-99

Wydawca: SPÓŁDZIELNIA WYDAWNICZA.